

II. 3. Příchod konkurenční mocenské postavy (děj)**II. 3. a. Seznámení s ráznou Lovkyní a její skupinou (děj)**

Vchází Lovkyně v doprovodu několika (pouze dvou) Peónů. Napochoduje k družině (asi do třetiny pódia zleva na vyšší rovinu, peóni zůstávají 1,5 m za ní na nižší rovině) a povelom ruky zastaví své Peóny. Nýmand se odvrací a skrývá v pravém zadním rohu, protože nechce být identifikován.

Filosofové jsou vyvedeni z míry, možná se i trochu leknou, proto se k sobě těsně přimknou na třetině zprava a na stejné hloubce jako Lovkyně. Tzn. že Dvojka s Jedničkou před přicházející Lovkyní couvnou k Trojkovi.

Lovkyně: „Zastavit, stát!“

Situace:

Žid + trezor

Nýmand

F2

Lovkyně

F1

Peóni F3

Trojka: *(vida příchozí)* „Nějak se nám to komplikuje...“

Žid: *(obšrně, nezaujat, znechucen; zabezpečuje svůj trezor – usazuje jej na místo, zahrabává, maskuje...)* „Host do domu, hůl do ruky. Udržujte, prosím, bezpečnou vzdálenost od mého trezoru“ *(postaví se mezi trezor a všechny ostatní)*.

Lovkyně: *Jedna ruka na noži, druhá připravena na odvrácení útoku.* „Co je to tu za spolek?“

Jednička: *(brdě popojde kupředu)* „My jsme...“

Žid: *(skočí jim do toho)* „Signatáři to jsou. Podepisují tady smlouvu.“ *Jednička se s nemilým překvapením otočí směrem k Židovi.*

Dvojka: *Zaujme vůdčí roli Jedničky.* „Popravdě, jsme filosofové. Budujeme novou společnost! Stará se neosvědčila.“

Lovkyně: *Ruka z nože se přemístí na bok, druhá ukazuje na všechny tři F.* „Vy tři?“ *vidouc Nýmanda, krčícího se v rohu* „Vy čtyři? Kdo to tam je?“

Nýmand přeběhne ze zadního pravého rohu do předního pravého, stále se odvrací., ovšem musí si dávat pozor na Žida, takže je spíše vpravo vpředu.

Jednička: *Poté, co si to mlčky vyřikal se Židem z očí do očí.* „Nás pět. Zde s kolegou se znáte, před chvílí souhlasil (*s mírnou ironií*), že se k nám připojí.“

Žid: ~~*Vida změnu rozložení postav, stěhuje svůj trezor co nejdále od všech, tj. do levého zadního rohu.*~~ „Tak u toho jsem asi nebyl, nebo co.“

Lovkyně: *Tuší, koho vidí, proto podezřívavě.* „A co je to támhle za lasičku?“
Postoupí kousek doprava směrem k Nýmandovi, aby si to ověřila.

Lovkyně: (*pozná jej, s rostoucím vztekem; obě ruce v bok*) „Ty?!“

Jednička: „Takže i vy se znáte?“ *Jako by hovořil o platónských badatelích, kteří se už dvakrát viděli na pražském symposiu.*

Lovkyně: *Dotčeně, jelikož nemá smysl pro filosofický nadhled.* „Známe? Nejprve k F3... Ten mamlas nám zničil poslední kompas! ... *teď k F1*... Ztratil poslední sekeru a ... *k F2*. Přitom vzrůstá její vztek, až nakonec... zapálil posledního zdravotníka! ... *vyrazí na Nýmanda a chytne jej pod krkem.* Naší poslední světlicí!“

Filosofové během těchto replik zřejmě jen hloupě přikyvuji a usmívají se, Jednička může něco šepetem osvětlit Trojkovi, který pak zasáhne.

Nýmand: *Mává rukama, jako by se chtěl bránit, ale je zkrátka Nýmand.*
„To byla nehoda!“

Lovkyně: (*zúřivě, dívá se mu přímo do očí*) „Osobně jsem ho od nás vyhnala. Řekla jsem mu tehdy, že jestli se někdy vrátí, tak...“ *přitáhne si jej jednou rukou a druhou vytahuje nůž*

II. 3. b. Střet dvou organizací – integrace? (diskuse)

Nýmand: *Zoufale, pištivě.* „Ale já se nevrátil! Já jsem tu teď s nimi!“

Trojka: (*popojde až k N. a postaví se mu po boku proti Amazonce; smířčím tónem*) „To je, obávám se, pravda. Zde kolega je teď hájený naší smlouvou.“
Lovkyně je natolik šokovaná, že povolí sevření a N. se vytrhne.

Nýmand: (*přeběhne filosofům za záda, úzkostlivě*) „A mám svá práva! Když se jich zřeknu. Nebo co. Tady vzdělaní pánové vám to vysvětlí.“

Lovkyně: (*nedůvěřivě, stále s nožem v ruce, k F*) „Jakou smlouvou?“

Situace:

Žid + trezor

Lovkyně

Jednička chce familiérně chopit Lovkyni za ruku s nožem, připraven jí osvítit. Lovkyně se však zašermuje s nožem při jeho schovávání do pochvy (či za opasek), proto Jednička uchopuje jen virtuálně, drže si uctivou vzdálenost. Lovkyně se vrací k Peónům, cestou ještě škrábne rukou směrem k Nýmandovi.

Jednička: *(zasvěceně, poučuje, všechno ví nejlíp) „Co si budeme povídat, všechno je v trapu. Co je v takové situaci nejdůležitější?“ Jde pouze o řečnickou otázku, nečeká odpověď, proto se hned nadechuje. Ovšem všichni mu do toho vpadají.*

Žid: „Dividenda!“

Jednička: *Vztekle se otočí jeho směrem a – „Ne.“ Otočí se opět k Lovkyni a dokončuje nádech, tu ovšem –*

Nýmand: „Mít se kam schovat!“

Jednička: *Jen napůl úst, tenhle mu nestojí za pořádnou odpověď. „Ne.“ Zase směrem k L., usměje se na ospravedlnění těch komplikací.*

Trojka: *Radostně po delším zamyšlení. „Prigogine!“*

Jednička: *Už na něj vyjede, málem i zvedne ruku. „Kuš!“*

Lovkyně: *Když se opět vrací k výkladu, Lovkyně mu chladně vezme vítr z plachet. „Přežít.“ Dvojka se lehce uchechtne Jedničkovým trampotám.*

Jednička: *Aby neztratil vážnost. „Skoro. Nejdůležitější je obnovit životaschopnou organizaci. No jen proto, že nikde nic není, se přece lidé nepřestanou organizovat.“*

Nýmand: *(vyskočí a přiběhne k Jedničkovi, s úklonou, patolížal) „Svatá pravda, svatá pravda!“ (konstatuje výraz Lovkyně a zaleze zpátky).*

Lovkyně: *(zkříží ruce na prsou, otočí se k divákům a rozhodným tónem) „Proti organizaci nic nemám.“*

Jednička: *Zřejmě to bude říkat postupně všem přítomným, skončí u Lovkyně. „V dané situaci je třeba vytvořit nový společenský systém. Založit nové normy. Vybudovat nové hodnoty. Zkrátka zajistit novou lidskou společnost. A to jde jen rozumnou smlouvou, ne zběsilou válkou všech proti všem, kterou jste tu před chvílí chtěla uplatnit na zde nebohém kolegovi.“*

Nýmand: *Podobně jako prve. „Svatá pravda! Tak to je a jinak už to nikdy nebude!“*

Žid: *S dolary v očích. „Když ona zase taková malá válečka jednou za čas... Prospívá to ekonomice, rozumějte.“*